

Poštarina plaćena u gotovu

ŠKOLNORSKI LIST

Knjižnica kr. sveučilišta

Zagreb

God XXXIV

U Samoboru, 15 siječnja 1937

Broj 2

GRDENIĆ D. PREDRAG

referent kralj. banke uprave diplomirani
instruktor za obranu od bojnih otrova

Što nas čeka u budućnosti?

Požarne, razorne i otrovne bombe modernog kemijskog rata. Revolucija u Španiji i okršaji oko Madrida, predigre iz kojih bi se mogao izroditi novi svjetski rat. Maskra kao sigurno sredstvo lične zaštite. Izgradnja skloništa neophodno potrebna.

Bacimo li kratak retrogradni pogled na događaje koji su se u posljednje dvije godine zbili, lako možemo da uočimo neke važne činjenice, koje se ne tiču samo onih faktora koji su u njima aktivno učestvovali, već i nas koji smo do sada bili tek posmatrači. Rat u Abesiniji u kojem se Duce služio najmodernijim iznašaćima ne samo tehnike (avioni, tankovi, topovi . . .) već i kemije (bojni otrovi), dokazao je da novi način ratovanja u kom se vodi borba požarnim, razornim i otrovnim bombama dovodi brže i sigurnije konačnom cilju.

U tom novom kemijskom ratovanju igraju najvidniju ulogu avioni koji kao brzo komunikaciono sredstvo stoje nenatkriljivi i koji mogu da omoguće borbu ne samo na frontu, već i u pozadini Fronta, u onom smislu kako smo je nekoć (1914 — 1918) zamišljali, iščezava i može se očekivati da će u budućem ratu i pozadina — dakle čitava naša unutrašnjost biti sigurno poprište krvavih događaja. Kao drugi eklatantan primjer da kemijsko ratovanje ne bira načina i sredstva, da ono ne poznaje skrupula, spomenut ću revoluciju koja momentano bukta na zapadu srednje Evrope, revoluciju kakovu do sada nije ubilježila ni jedna stranica historije, bratoubivstvo i krvoproliće koje nadmašuje i čuvenu francusku revoluciju. To su borbe u Španiji u kojima se truje, ubija i razara mnogo jače, nego što se to činilo u zadnjem talijansko-abisinskom ratu. Na pojedinim sektorima madridskog ratišta zastupani su pored Španjolaca, Nijemci, Talijani, Rusi i t.d. . . . dakle to je svjetsko ratište, koje bi moglo da postane overturom nove 1914 godine!

U izvještaju komiteta temporarne mješovite komisije Lige naroda za ograničenje oružanja, naročito onog koje se odnosi na kemijsko ratovanje (Dokumenat A. 16|1924 IX L. N.) među ostalim stoji i ovo: „Trebalo na to pomisliti da će država, koja u ratu upotrebljuje sve svoje materijalne i ljudske snage, pokušati ne samo da sviđa neprijatelja na fronti nego i cijeli neprijateljski narod, njegova dobra i izvore njegove snage bilo koje vrsti . . . Treba računati s postupcima, koji ne poznaju skrupula“. Izvještaj svršava i konstatira s jedne strane činjenicu: neprestanu i sve jaču pripremu znanosti u ratne svrhe, a s druge strane veliku opasnost upravo uništenje — u koju bi zapao onaj narod koji bi se oslonio o sigurnost pouzdavajući se u međunarodne ugovore i utanačenja a tada bi se najedno našao bespomoćan i bez obrane u

vrtilogu novog načina ratovanja. I zato nalazi neophodno potrebnim da narodi shvate strašnu narav opasnosti koja im prijete. Držim da nije potrebno iza ovakova izvještaja međunarodnog foruma, koji je zvan da čuva i da se bori za mir, da ulazim u daljnja razmatranja i analize svih mogućih političkih ugovora novijeg datuma (pakt Njemačke, Italije i Japana . . .), jer će i ovo nabačeno, što je apsolutno realne forme, biti dovoljno da nas opomene da treba ozbiljno budućnosti gledati u oči. Opasnosti zračnog rata, koje prijete civilnom pučanstvu, a naročito stanovništvu gradova, od neprijateljskih aviona i bojnih otrova traže od nas da u prvom redu i za vremena upoznamo njihova svojstva i učinke, a po tom i načine zaštite i obrane. No još potrebnije je da aktivno što prije pristupamo organizaciji pasivne obrane kao što su to drugi narodi već odavno učinili.

Njemački filozofsko-sociološki pisac Fr. W. Foerster rekao je još u prošlom deceniju . . . „samo Njemačka koja nema ni od koje strane da se boji napadaja, može da si dozvoli pušteni i iskrenu inicijativu za razoružanje, pa će tim gestom dati i drugima osjećaj sigurnosti što ga oni željno čekaju, da i sami odlože oklop koji ih tišti . . .“ Međutim ta ista njemačka neumorno radi na militarističkom jačanju svoga naroda i ona se od svjetskog rata toliko pridigla da je s pravom možemo ubrajati u najjaču evropsku silu. Ona nalazi već godinama za neophodno potrebno da provodi „organizaciju pasivne zaštite od napadaja aero-kemijskim sredstvima“ — dakle ona je već davno učinila ono što je kod nas još mnogim čudno, u što većina gleda skeptično.

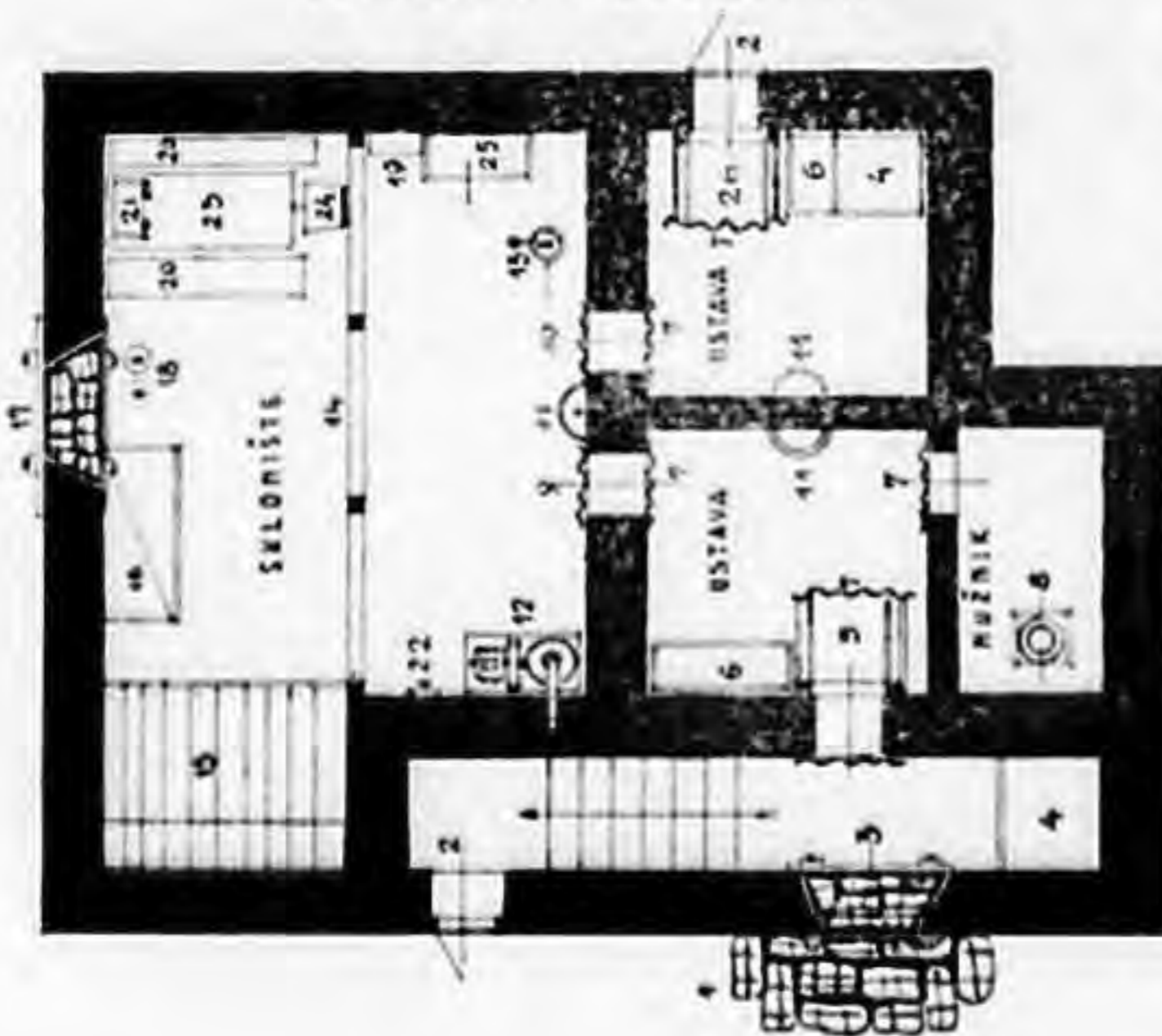
No kao što se Njemačka pripremila za rat i obranu tako su to učinile i ostale države i državnice, ne samo Evrope već i Azije, Amerike, Japana . . . Kod nas se jednako provodi organizacija: vrše se vježbe i predavanja. Narod se upućuje u zaštitu da u danom momentu potrebe uzmogne spasiti sebe i svoje. Kao glavno zaštitno sredstvo u budućem kemijskom ratu, spominju se skloništa. To su jaki zakloni građeni u brdu (kao rov ili tunel), ili pak u prizemlju i podrumima kuća. Skloništa se specijalno grade ili se pak naknadno podrumi kuća za tu svrhu preuređuju. Kod skloništa prvenstveno treba voditi računa da je strop dobro učvršćen jakim stupovima i gredama, koje će moći da izdrže teret eventualno srušene kuće.

Ulaz u sklonište treba da je dobro zaštićen vrećama pijeska, koje štite unutrašnjost od prodiranja sitne parčadi razornih bombi. Prozori treba da su na jednak način zaštićeni a povrh toga i prekriveni zavjesama natopljenim u klorno vapno ili barem u vodu. Sklonište obično imade dva nasuprotna ulaza, za slučaj nužnog izlaza ako jedan ulaz bude zatrpan ruševinama kuće. Kad provodimo adaptaciju podrumskih prostorija za sklonište treba imati u vidu da se izgradi jedna manja i jedna veća prostorija. Prva će služiti za odbacivanje otrovom uprlijanog odijela — ona treba da je odmah iza ulaza. Druga, veća — bit će pravo sklonište. Od važnijih potrebtina sklonište treba da je snabdjeveno: ručnom apotekom, s nekoliko električnih svjetiljaka na baterije, prenosivim nužnikom, oruđem za iskapanje ruševina, te dobrom ventilacijom, odnosno napravom za dovođenje svježeg zraka potrebnog za disanje.

Takove naprave mogu biti građene na bazi filtracije otrovanog zraka ili pak možemo stvarati potrebni kisik za disanje, kemijskim putem iz oksilita. Mnoga skloništa imadu i boce koje su već punjene gotovim komprimiranim kisikom. Važno je da sklonište uz vodovod imade i arteški zdenac na ručnu pumpu.

Idealno udešeno sklonište služilo bi za zaštitu od sviju otrova kemijskoga rata a važno je ponajviše radi toga što će u njemu naći siguran zaklon djeca, bolesnici i starci koji ne mogu da nose masku (vidi sliku). Takovo sklonište obično može primiti 30 najviše 50 ljudi.

TLOCRT SKLONIŠTA

Opis skloništa: 1 Zatrpavanje prozora vrećama pijeska s vanjske strane, 2 Ulaz u sklonište, 3 Zatvaranje prozora s unutrašnje strane, 4 Škrinja za odbacivanje zatrovanog odijela, 5 Zastor s kosinom, 6 Škrinja s raskužilom, 7 Zastor od impregniranog sukna, 8 Prenosivi nužnik, 9 Ulaz u sklonište, 10 Izlaz iz skloništa, 11 Vodovodna školjka s priborom za pranje, 12 Aparat za pročišćivanje zraka na ručni i električni pogon, 13 Pumpa za vodu, 14 Potpora stropa, 15 Ležaji za bolesnike, 16 Postelja, 17 Zatvaranje prozora, 18 Bombe s kisikom, 19 Ormarić za pružanje prve pomoći, 20 Klupa, 21 Radio, 22 Telefon, 23 Stol, 24 Stolac, 25 Ormar za spremanje jela, odijela te rezervnih maski, 26 Izlaz.

Skloništa koja bi primila više ljudi ne dolaze praktično u obzir, jer bi u njima nastale raznovrsne poteškoće u vezi s pomanjkanjem kisika, odnosno dovođenjem svježeg zraka.

U Savskoj banovini do danas je izgrađeno već nekoliko uzornih skloništa, koja će služiti u cilju općih narodnih interesa. Mnoga lica, naročito razni odredi i ekipe neće moći po svom pozivu da ostanu u skloništu. Ona će trebati da vrše pružanje prve pomoći, da prenose ozlijeđene, da utvrđuju otrove, da čiste zatrovan teren. Ti ljudi treba su snabdjeveni sretstvima lične zaštite. Uz sve moguće aparate (Dreger, Degea Audos, Fenzi) potrebite kod disanja s kisikom, uz zaštitno odijelo, prvenstveno treba spomenuti civilnu plinsku masku M. 33 (vidi sliku).

Civilna plinska maska štiti od bojnih otrova

Ona sastoji iz dva dijela: obrazine i cjedila. Cjedilo je onaj dio koji se ušaraflijuje na obrazinu. Ono štiti od svih do sada poznatih bojnih otrova — izim ugljenog monoksida kojega propušta. No ugljeni monoksid praktički ne dolazi do primjene u kemijskom ratovanju, jer je specifično mnogo lakši od zraka pa se brzo izvjetri. On se doduše

stvara kao sekundarna pojava kod eksplozija raznih bombi, pa će s njim doći u dodir ekipe za detekciju i dezintoksikaciju, no te će biti snabdjevene izolacionim aparatima s kisikom. Djelovanje cjedila u maski je trovrstno: 1 na bazi absorpcije štiti organizam od otrovne magle, dima i pare, 2 mehanički zadržava najfiniju jedva mikroskopski vidljivu otrovnu prašinu (arsine) 3. djeluje na bojni otrov kemijski uništavajući ga na bazi neutralizacije. Dakle filter je polivalentan.

Na obrazini maske spomenuti valja staklena okna, koja su građena iz tripleks stakla. Ta okna imadu pred običnim staklom tu prednost što ne mogu da se slome. Ona doduše kod udarca napuknu — ali se ne raspadaju, a niti propuštaju u unutrašnjost maske bojni otrov. Uređaj maske oko okana specijalno je udešen, tako da se ta okna nikada ne zamagljuju. U maski su ugrađeni posebni automatski „brisači“, koji suše nakupljenu kondenziranu vodenu paru.

U detalje zaštite ne mogu zalaziti — dužnost je svakog pojedinca da se sam interesira kako će očuvati i spašavati ne samo svoj život već i živote svoje porodice. Literature imade dosta — predavanja i stručnih savjeta još više! I kad će doći do nesreće nitko neće biti kriv onima neupućenim. Ministar Göring izjavio je jednom zgodom „Želimo li da se suprotstavimo nekoj opasnosti onda joj treba junački u oči pogledati i nastojati da ju dobro upoznamo, jer opasnost koju smo upoznali već je samo pola opasnosti, kod koje više nema iznenađenja, nema više panike“.

Tako i mi nastojmo po uzoru drugih država i naroda da se što prije uputimo u grozote kemijskog ratovanja — pa nam ni budućnost neće donijeti iznenađenja.

Geza pl. Horvath Sveto-Petarski

U dubokoj starosti od 86 godina preminuo je u Samoboru na Sv. Tri Kralja šumarski nadzornik u m. Geza pl. Horvath. Pokojnik zavolio je još za svojih mladih dana naš Samobor, te je kroz cijelo vrijeme svoga aktivnog službovanja godišnje dopuste proboravljao među nama, a kad je prije više od 20 godina umirovljen, nastanio se stalno u Samoboru.

Zadnje 2 godine nismo impozantnoga starog gospodina vidjevali više na njegovim šetnjama po Samoboru. Prem je bio inače zdrav i bistar, otkazale su mu noge službu, pak se je držao samo kuće.

Pokojnik je bio Hrvat dušom i tijelom, te svojih hrvatskih osjećaja nije mogao nikada zatajiti, pak je i radi toga imao kao državni šumar pod mađarskom upravom mnogo nepritika.

Prema želji pokojnikovoj bio je sprovod iz mrtvačnice, te ga je na zadnje počivalište otpratilo brojno građanstvo.

Lahka mu zemljica, a rastuženoj obitelji naše saučešće

† Dragutin Franz

ravnatelj Hrvatske štedionice u Vukovaru umro je 26 pr. mj. os'ativši iza sebe teško razalošćenu suprugu Agnezu, brata Vjekoslava, trgovca u Zagrebu i nećake Veku Bruna i Borisa.

Pokojnik je rođen u Staroj Bistri. Naročito je zavolio naš Samobor, kamo je vrlo često dolazio dok mu je pok. majka ovdje obitavala u svojoj kući u Gajevoj ulici. On je ovdje imao mnogo znanaca.

Pokojnik je Franz bio ravnateljem štedionice u Gurgjevcu a zatim je mnogo godina bio ravnateljem Hrvatske štedionice u Vukovaru gdje je radi svoje korektnosti i ljubaznosti uživao veliko poštovanje građanstva i seljaštva. — Sahranjen je u Osijeku.

Vrijednom pokojniku bila laka zemlja a rastuženoj porodici naše iskreno saučešće.

Silvestarska noć

Pododbor Matice Hrvatske u Samoboru odlučio se je, da nakon niza propagandnih i književnih priredbi učini što ljepšim i ugodnijim prelaz iz Stare u Novu Godinu. Priredio je uspješnu silvestarsku zabavu. Dvorana «Lavice» bila je kao «v plavem trnaci» sa modrim noćnim nebom, mjesecom i zvijezdicama, a na pozornici kljeto s pravim bačvama, čak i spravom pravcautom lakovnicom. Po zidovima dvorane izvršni crteži u bojama raslovi mladog Nikice Reizera. Zabava je bila dobro posjećena. Otvorio ju je tajnik Vlado Presečki uspješnim prigodnim govorom. Odja Vera Falzari, gdjica Jelka Milković, g. Joco Filipcu i g. Vlado Presečki odglumili su raspoloženo jednu dobru šalu. Duhovite kuplete Rožmarina Špinkarde «Lustig cajti» i «Kuplet staroga gardista» predavala je gdja Vera Falzari s mnogo komike, temperamenta i verva, pa je upravo entuzijazmirala publika. Urnebesno povijadivanje jedya se je stišalo. Neumorno je svirao «Planinarski jaz» do ponoći još u staroj godini, simbolički starije pjesove da poslije ponoći, u Novoj godini, odjeknu najnoviji. G. Franjo Ivančić je svojim govorom «Ljubljenim Samoborcem ob Novem Letu» zabavio općinstvo, kako on to umije. Zabava je u svakom pogledu uspješna. — id

Domaće vijesti

Promjena kod sreskog načelnstva

Sreski načelnik gosp. dr. Gotthardi premješten je za sreskog načelnika u Slav. Brod — Sreskim načelnikom u Samoboru imenovan je g. Valjak Luka, referent banke uprave u Zagrebu.

Odlikovanja

Gosp. dr. Gotthardi Vladimir, sreski načelnik i g. Stojan Oljača, upravno kancelarijski činovnik odlikovani su sa ordenom Sv. Save V. reda.

Vjenčanje

U subotu dne 9 o. mj. vjenčala se u Zagrebu u crkvi sv. Petra Ankica Skubec sa g. Petrom Dukićem, zapov. žandarmerijske stanice u Zdenčini.

† Stjepan Župančić

mesarski obrtnik, umro je 14 o. mj. u 42 godini života. Sprovod mu je danas 15 siječnja u 4 sata popodne.

Pokojnik je Župančić bio osobito poštovan među svojim kolegama, obrtnicima kao i mušterijama radi svoje čestitosti, savjestnosti i ljubaznog nastupa. — Lahka mu bila zemlja, a rastuženoj porodici naše saučešće.

Matice Hrvatske — pododbor

Ovim putem zahvaljuje najljepše svim posjetiocima zabave «Silvestarska noć». Nadalje hvalimo članovima, koji su svojim poštivnim radom omogućili priredbu ove zabave, a napose gdji. Veri Falzari i g. Joci Filipcu, koji su svojim uspješnim nastupom mnogo doprinjeli uspjehu. Hvala svim prijateljima našega Pododbora, koji su doprinjeli darove za «Luku sreće». Osobito pak hvalimo «Planinarskom jazzu», koji je neumorno svirajući prozveo odlično raspoloženje, koje je trajalo sve do zore. Odbor.

Zabava hrv. skauta

Naš mladi, agilni stijeg Hrv. skauta priredio je 6 o. mj. zabavu sa programom. — Božo Rudeš pozdravio je publiku, napomenuvši poteškoće koje su nastale kod organiziranja njihove stvari. Iza toga je izvedena Molierova komedija «Liječnik proti volje», koja bijaše slabo uvježbana.

Zanim je izveden skeč «Kad Zagorac zaluta» od A. Salaja. Publika je nagradila predstavljajuće pljeskom. Poslije programa razvila se uz svirku plan. jaza animirana zabava.

Crkveni odbor za upravu otkupnog patronatskog zemljišta

20 pr. mj. izabrali su samoborski župljani u crkveni odbor 15 odbornika i to 10 seljaka i 5 građana i to: Horvat Juraj iz Ordanjci, Bašić Janko, Slanidol, Horvat Mijo Bobovica, Glavić Josip, Otrševac Roščak

Tomo, Farkaševac, Remus Petar, Jazbina, Horvat Janko, Domaslovec, Koletić Franjo, Rakovica, Beljak Mijo, Gradna, Žitković Pavao, Kladije. Za župljane u Samoboru gg. Lang Milan, Bahovec Marko, Novak Mijo, Herceg Mijo i Žibrat Stjepan.

Iskreno zahvaljuju na iskazanoj sućuti obitelji: Horvath, Tauszk i Patzak.

Umjesto vijenca na ođar pok. Gejeze pl. Horvatha

darovala je gdja Oiga Jurčić dobrotvornom društvu «Karitas» svotu od 50 Din. — Društvo najljepše zahvaljuje.

Novo ispovjedaonice u župnoj crkvi

Već je odavna bilo potrebno, da se za lijepo obnovljenu župnu crkvu nabave i različne ispovjedaonice, koje će odgovzrati ne samo crkvenim propisima, praktičnoj uporabi nego i slogu same crkve. G. ing. Rudolf Vernić iz Beograda izradio je besplatno ukusno i stručnjački nacrt za izradbu ispovjedaonica. Izradba povjerit će se svakako domaćem obrtniku. — Umoljavaju se župljani i ostali prijatelji, da izvol. doprinjeti milodare da dodje što prije do izradbe. Nacrt je izložen nedjeljom u crkvi.

Statistika samoborske župe

god. 1936 vjenčalo se 86 parova, 8 parova manje nego 1935. Rodilo se 319 djece 23 više nego 1935. Umrlo je 201 osoba, za 10 više nego lani. Prirast pučanstva je 118 osoba.

U trgovištu Samobor vjenčano je 1936 16 parova, a 1935 22. Rodilo se 56 a 1935 samo 44 djece. Umrlo je 50, a 1935 47. U Samoboru prirast je neznan od 6 osoba.

Odlučna dobrotvorka

samoborskih siromaka, koja je poznata sa svojih dobrih djela, i ovog je Božića darovala za siromašnu škol. djecu 36 m tkanine za odjeću, a za 12 najsiromašnije škol. djece priredila u gostioni Fr. Medveda obilni objed na prvi i drugi dan Božića.

† Marijana Tkaličić

kćerka trgovca Stanka Tkaličića preminula je u nježnoj dobi od 7 godina. — Rastuženim roditeljima naše saučešće.

Zahvala Sirotišta

Svim dobročiniteljima, koji su darovali siroitište za Božić, srdačno zahvaljuju i žele sretnu i blagoslovljenu Novu godinu sestri i djeca siroitišta.

Na odlasku iz Samobora

oprašamo se ovime sa svima znancima i prijateljima, koje smo stekli tokom više od 40 godišnjeg boravka naše obitelji u Samoboru. Obitelj Katić

GRAĐEVNO PODUZEĆE
FRANJO JELINEK
OVLAŠTENI ARCHITECT
Samobor

Preuzima na izvedbu gradnje iz oblasti visokih građevina kao i druge građevine koje su u vezi s istima.

Preporuča se za gradnju obiteljskih vila i ljetnikovaca, stambenih, industrijskih, gospodarskih kao i svih ostalih zgrada.

Izrađujem nacрте i proračune za sve gore navedene gradnje

Produženje vozačkih isprava za 1937

Sresko načelstvo u Samoboru javlja: U smislu uredbe o izvršenju budžeta Savske banovine za g. 1936/37, ima se za svaku vozačku ispravu (vozni list) naplatiti u banov. taks. markama godišnja banov. taksa, koja iznosi za upravljača 100 D, a za upravljača motocikla 50 D. Kako se ova taksa imade uplatiti najkasnije do konca mjeseca marta 1937, pozivaju se svi upravljači motor. vozila, da pomenuto produženje u naznačenom roku obave kod srez. načelstva u Samoboru.

† Martinić Paula r. Obad

Naglo i nenadano ispustila je, dne 7 o. mj. u bolnici u Karlovcu svoju dobru dušu gdja Martinić Paula. Rodom iz Samobora, kamo se tako rado i s veseljem navraćala, posvetila se učiteljskom zvanju. Cijelo vrijeme svoga službovanja provela je na školi u Rečici, kraj Karlovca, gdje je odgajajući stoline i stoline djece svojim nesebičnim, predanim i uzornim radom stekla puno priznanje tamošnjega stanovništva. Svi su ju jednako cijenili i voljeli, i školska mladež i roditelji djece i drugovi i drugarice i pretpostavljeni i svi drugi.

Mrtvo tijelo bilo je prevezeno u Samobor, gdje je i sahranjeno, dne 9 o. mj. Sprovodu je prisustvovala školska mladež s učiteljskim zborom, pokojničini kolege i kolegice iz Rečice i Karlovca, načelnik općine Rečica, poznati iz Zagreba i lijep broj našega građanstva. Do posljednjeg poivališta poneli su lijes njeni dragi Rečičani odjeveni u zaista lijepu nar. nošnju, dok su pratnju činile seljakinje iz Rečice. Neka je laka zemlja našoj Pali!

„Cehovski sajam“

Još kratko vrijeme dijeli nas od „Cehovskog sajma“. Naši su obrtnici uprihi već sada sve sile, da ta njihova priredba, nakon stanke od nekoliko godina — ispadne na najveće zadovoljstvo svakog posjetitelja Borata i veoma lijepa lutrija čiji će predmeti svakoga iznenaditi, pa glazba, ples, a naročito uvodna predstava na kojoj će se prikazati preko stotinu godina stari običaji kojih su se držali stari samoborski obrtnici u svojim cehovima — sve će to pripomoći da se na toj zabavi razvije pravi domaći samoborski štimung.

U nedjelju 31 siječnja — u oči „Cehovskog sajma“ — otvara se obrtnička izložba, koja bude otvorena do 2 veljače o podne. Izloženi će biti predmeti izradjeni za lutriju na „Cehovskom sajmu“ a osim toga bit će izložene stare cehovske ladice, zastave, zapisnici slike, majstorska pisma i uopće sve što dolazi u vezu sa radom starih obrtnika samoborskih. Molimo ovom prilikom sve one, koji takove stare stvari posjeduju da ih posude Mjesnoj organizaciji Saveza Hrv. Obrtnika, da se mogu izložiti.

Srećke za lutriju prodavat će se, kako smo već javili, i na izložbi, tako da se izbjegne navali kod prodaje na zabavi.

Planinarstvo

Član Marko Vukasović poklonio je knjižnici Lipovačkog Doma 12 knjiga i 22 sveska ilustriranog tjednika „Svijet“. Odbor darovatelju najtoplije zahvaljuje. Apeliramo na naše članove, koji imaju suvišak knjiga,

da u istu svrhu koju poklone društvu, kako bi planinarima, koji u Lipovačkom Domu provode odmor, pružili razonodu.

Broj posjetnika Lipovačkom domu iznašao je u prošloj godini 2121, te je prema tome premašio broj posjetnika u g. 1935 za 526. U Lipovačkom domu ljetovalo je 1936 19 planinara ukupno 107 dana.

Dne 16 o. mj. priredjuje naša bratska susjedna podružnica „Plješivica“ u Jaski svoju prvu planinarsku zabavu, na kojoj će svirati „Planinarski Jazz“ koji jamči za dobro raspoloženje. Ovu zabavu posjetit će, na čelu sa pretsjednikom, oko 30 naših članova. Zabava počinje u 8 sati na večer.

Dne 23 siječnja priredjuje naša podružnica planinarsku zabavu „Noć u Lipovačkom Domu“. Dekoracija će odgovarati nazivu zabave, te će odavati vjernu sliku „Doma“. Po običaju bit će i na ovoj zabavi izabrana najljepše planinarke, koje budu nagradjene. Umoljavaju se članovi, da na ovu zabavu dođu u planinarskim odijelima. Za dobro raspoloženje skrbit će „Planinarski Jazz“. Luka sreće bude snabdjevena bogatim darovima.

Odbor i članovi uložiti će mnogo truda, da posjetnicima ove zabave pruže ugodnu i zabavnu noć. Prošlogodišnja planinarska zabava vanredno je uspjela, ova će ju premašiti. Čist prihod upotrijebit će se za pokrivanje dugova nastalih prigodom izgradnje prvog planinarskog doma u samoborskom gorju.

Naši članovi sakupljat će darove za luku sreće, te umoljavamo naše članove kao i prijatelje, da ih ne odbiju. Svojim darom potpomoći će, za Samobor koristan rad našeg društva.

Planinari i prijatelji planinarstva posjetite našu zabavu, na kojoj se budete ugodno bavljali.

Najuljudnije molimo naše članove, koji još nijesu uplatili članarinu, da to učine čim prije, jer je članarina glavni prihod društva.

Umoljavaju se članovi da popišu sve prošlogodišnje izlete, te da spisak uruče odborniku Stjepanu Cipeku ili L. Rosenbergeru.

„Hrv. Planina“ izlazi svaki mjesec, u većem obujmu i pruža zanimivo štivo. Godišnja je pretplata 60 dn, za članove 50 d.

Iz poreske uprave

Poreske karte za 1937 godinu za kućnu poslugu imadu se nabaviti do konca mjeseca siječnja. Tko to ne učini, platiće globu od 250 dn. Karte se dobivaju u knjižari Košak.

Točarinska taksa za točenje pića za I. polugodište 1937 imade se uplatiti do konca siječnja. Tko to ne učini plaća kaznu u visini toč. takse.

Dopunska taksa — jednačak — imade se uplatiti do konca mjeseca siječnja, ako godišnji propis zajedno sa banskom taksom ne premašuje 1000 Din.

Knjižice služben. poreza imade se podnesti poreskoj upravi radi konrole pravilne naplate služb. poreza u poreskim matricama do konca mjeseca siječnja.

Prijave tečevine, poreza na poslovni promet i poreza na rente za 1937 imadu se podnesti do konca siječnja o g.

Sretnu Novu godinu želi svim mušterijama, prijateljima i znancima
Dragutin Fresl
stolar

„Samoborski List“ izlazi svakog 1 i 15 u mjesecu. — Pretplata sa poštarinom na cijelu godinu iznosi 25 D. Inozemstvo 50 D. Uprava i uredništvo: Livadićeva ulica broj 2. Vlasnik i odgovorni urednik Slavko Šek. — Oglase prima uprava prema cjeniku Za oglase, koji se više puta uvršćuju, daje se znatan popust. Rukopisi se ne vraćaju. Tisak Samoborske tiskare Slavko Šek

Sretnu Novu godinu žele svim mušterijama, prijateljima i znancima
Ernest i Vilim Kovačić
trgovina mješovitom robom

MALI OGLASNIK

Kuća novogradnja od 2 sobe, kuhinje, smoknice i drugih nusprostorija. Kod kuće vinograd i veliki vrt. Ulična fronta sposobna za gradnju još jedne kuće. Prodaje se uz povoljnu cijenu radi odlaska. Posrednici nagradjeni. Uпитati: Garažič Samostanska 49.

Iznajmljuje se stan od 2 lijepe čiste sobe, kupaoalice i svih nusprostorija. Uпитati u upravi lista.

KREDENC

sobni moderan posve nov, 3 stolca za sobu i 2 noćna ormarića prodaje se jeftino. Uпитati u upravi lista.

Javna zahvala

Svim prijateljima, znancima i rođacima koji su našu nezaboravnu sestru, šogoricu i tetku

ANU SIROVICA

do hladnog groba sprovele, cvijećem joj odar okitili, u bolesti je posjećivali i tješili, a nama izrazili svoju sućut budi ovime najtoplija hvala. Napose hvala gdama Marijine Kongregacije koje su dragu nam pokojnicu do hladnog groba sprovele.

Samobor 7 siječnja 1937.

Tugujuća rodbina

Neočekivani i težak udarac zadala nam je sudbina, kad nam je smrt tako grubo ugrabila život naše male, drage, mile kćerke **MARIJANICE (Nanice)**, koju nećemo moći tako lako zaboraviti, to nam je dužnost, da izrazimo svoju

ZAHVALU

gospodi liječnicima, koji su ulagali mnogo truda i brige, da joj spasu život, a velike boli ublaživali,

svima, koji su učinili posjet do njezina malena odra, i lili cvijećem okitili, svima koji su našli lijepu i toplu riječ za nje, a nas pokušali utješiti, svima, koji su joj učinili pratnju do njezina rana i hladna groba, a kojih je bilo vrlo mnogo,

za sve imademo samo jednu riječ „hvala“ svima podjednako.

Samobor, dne 5 siječnja 1937

Tužni roditelji
Stanko i Stefanija Tkalčić